

Új úton

344 E 69th street New York, NY 10021 (212) 734-5252

Web: www.elsoreformat.us

fhrcnyc@gmail.com

Jézusért, együtt!

A New York-i Első Magyar Református Egyház körlevele Virágvasárnap, Nagypéntek, Húsvét 2018

Jézus bevonulása Jeruzsálembe – Máté 21, 1-11

Ha egy nagy városba híres ember érkezik, az mindig vonzza a tömegeket, nagy sereg lesi, ünnepli a hírességeket, elnököket, uralkodókat, királyokat. Barack Obama elnöki beiktatására például közel két millió ember volt kíváncsi. Ha elterjed a híre, hogy a pápa valahol tiszteletét teszi, szintén százezrek kíváncsiak rá, szeretnének a közelébe kerülni, vagy csak egy pillantást vetni rá.

A világ legfontosabb személyének érkezését azonban nem övezte ekkora tiszteletadás. Holott a Szentírásban azt olvashatjuk, hogy Ő a Királyok Királya és Uraknak Ura. Igaz, sokaság itt is volt, de ugyanaz a tömeg nem sokkal később már azt kiáltja a „Hozsánna Dávid fiának!” helyett, hogy „feszítsd meg!” És habár Ő volt minden idők leghatalmasabb uralkodója, aki Jeruzsálembe, vagy a Föld bármely országában megérkezhetett vagy valaha is érkezhette, mégsem királyi pompával fogadták. Nem drága limousine-on érkezett, csak egy egyszerű számárcsikó hátán. Nem volt tűzijáték vagy légi parádé, csupán pálmaágakat lengettek az út mentén állók. A ruhája sem királyhoz méltó volt, csak egy egyszerű gyolcs. Mégis ez volt minden idők legfontosabb bevonulása. Nem mintha azelőtt Jézus nem járt volna Jeruzsálembe. Természetesen rendszeresen járt oda, életében sokszor tiszteletét tette ott, ám az utolsó jeruzsálemi látogatása már nagyobb jelentőséggel bírt. Ezért is emeli ki ennyire a Biblia, ezért is annyira fontos nekünk, hívők számára ez az esemény. Jézus most más miatt érkezett a városba. Öt nap van még hátra a kereszthaláláig. Pontosan tudja, hogy mi fog vele történni, minek kell meglennie, hogy a világ bűneit Isten megbocsáthassa. Nem véletlen, hogy számárcsikó hátán érkezik. A zsidóknál szokás volt, hogy a bírák számárháton utaztak, jelezve ezzel, hogy ők hadat nem viselnek, hanem a békesség hordozói. Tehát a számár hátán ülő Jézus jelezni szeretne volna, hogy Ő most mint Bíró vonult be, de a legigazabb Bíró, aki csak létezhetett a világon. Úgy is érkezett, mint Bárány, Isten Báránya, a tökéletes, szeplőtlen, büntelen áldozati bárány, aki feláldoztatik a világ bűneiért. Az ószövetségi időkben Isten a bűnt úgy bocsátotta meg, hogy minden évben egyszer az emberek a főpap számára hibátlan, egészséges, tiszta állatot vittek, aki a nép nevében - vérontással – feláldozta azokat, vérüket pedig az oltárra hintette. Ha Isten elfogadta az áldozatot, akkor az oltárról tűz csapott fel, és felszárította a vért, jelezve, hogy megbocsáttattak a bűnök.

Ám Jézus eljövételével erre többé nincs szükség, hiszen Ő, mint maga a Bárány, a nagy és ártatlan áldozat, önmaga vállalta ezt a szerepet, hogy nekünk békességünk lehessen az Atyával. Hogy bármikor meheünk Elé és közösségünk lehessen újra Vele, hiszen míg a bűn elválasztott Tőle, ezt nem tehattük meg szabadon. Azért újra, hiszen az Édenkertben Ádám és Éva még szemtől-szemben láthatta Istent, vele lehetett éjjel és nappal, hallhatta a hangját, érezhette jelenlétét. Ám a bűnbeeséssel mindez megszakadt, és csak a kereszten állt helyre ez a kapcsolat.

A bírakkal kapcsolatban lenne még egy gondolatom, miszerint amíg a bírák nem csak Jézus korában, most is így van, szerettek és szeretnek büszkélkedni, addig Krisztus szelíd és alázatos maradt. Egy bíró szereti az embert a törvénnyel jól kupán csapni, de Jézus azt tanította, hogy „tartsd oda a másik orcádat is!”, ha megütnek. Nem hogy soha nem üti-veri az embert, hanem örök időnkig a karjában tartja és vigyázza.

A zsidók nagy többsége, és később az egész emberiségre is vonatkozik, amit mondok, nem ismerték fel a meglátogatásuk napját. Sem fizikai sem lelki értelemben. Vártak ők egy királyra, egy messiásra, egy olyan királyra, akinek kard lesz a kezében, aki a kard egy suhintásával legyőzi az „óriást” akár Dávid egykoron Góliátot – hiszen Dávid fiát várták, és Ő valóban az is volt! .e nem azt kapták, akit elképzelték maguknak. Kard helyett szeretetet hozott, önfeláldozást és békességet. Lelki kardja mindössze az Ige volt, ami viszont a vesék és szívek vizsgálója. Vártak ők egy királyt, aki majd megmenti őket a római elnyomás alól, és nem vették észre, hogy a leginkább nem az elnyomás miatt vannak rabságban, hanem saját bűneik miatt. Isten Kezét keresték és nem az Arcát. A saját kívánságaik és érdekeik kielégítésére és érvényesítésére kívánták Krisztust, de az nem tetszett nekik, hogy Isten szuverén, Ő a VAGYOK, akinek saját akarata van minden ember életére nézve. Úgy képzelték, majd bevonul a királyuk, megkoronázzák, és uralkodni fog az Ő királyságában. De Jézus még ma sem jött el az Ő országába. Ennek még meg kell lennie, mikor visszatér másodszer mint Úr és Király a Földre. Első ittlétének az engesztelés, a másodikkal azonban teljesen más lesz a célja. Ítéletet fog hozni élők és holtak felett. Ekkor már úgy fog eljönni, mint Úr és Király, aki elfoglalja az Őt megillető királyi széket, bevonul az Ő királyságába, és uralkodni is fog.

Manapság is sokan gondolják úgy, hogy Isten azért kell, hogy megadja, amire szükségünk van. Ha betegek vagyunk, gyógyulást, ha anyagi gondok vesznek körül, akkor pénzt, ha szomorúak vagyunk, örömet...stb. a VALAMIT akarjuk ahelyett, hogy a VALAKIT, a SZEMÉLYT kívánnánk, aki Ő maga. És aki ráadásként minden mást meg képes adni, ha Őbenne gyönyörködünk, ha Őt keressük először. Sokan csalódnak ezért Istenben. Mert nem azt kapták, amit vártak. Akárcsak Virágvasárnapkor Jeruzsálemben az emberek. Ezért skandálták öt nappal később Húsvétkor oly nagy meggyőződéssel, hogy „Feszítsd meg!”. Hiszen nem az történt, amit ők elképzelték. Már nem is volt olyan szimpatikus ez a Jézus, mint azelőtt. A rómaiak még mindig itt vannak a nyakukon, nem lett jobb az életük sem anyagi sem semmilyen formában, mióta itt van ez az ember... ígylát vesszen. Természetesen mindez nem történhetett volna meg, ha az Atya erre engedélyt nem ad odafentről. Mégis elgondolkodtató.

Egyszer azt kiáltjuk: „Hozsánna a magasságban a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében!” Aztán a lelkesedésünk olyanná válik, mint a reggeli harmat. Felnyalja a reggeli nap első sugara. Nem sokára már mi is a tömegben találjuk magunkat, akik követeljük, hogy feszítsék el Őt.

Még szerencse, hogy Isten nem így bánik velünk. Ő hűséges hozzánk akkor is, mikor mi időről-időre hűtlenek leszünk hozzá. És mindig megbocsát, ha hozzáfordulunk a bűneinkkel. Ilyen nagyszerű a mi Istenünk. Nem kéri, hogy palmaágakat lengessünk vagy tűzijátékkal ünnepeljük Őt, elég neki, ha látja a szívünkben az Érte égő szeretetünket. Megelégszik azzal, ha jól bánunk embertársainkkal és tiszteljük, szeretjük őket is. Ha elmondjuk mindenkinek, hogy Ő él, létezik, hogy nem maradt a sírban, hanem feltámadt harmadnapon.

Közeledik a péntek, mikor is Krisztus a Golgotára ment helyettem. Én ezekkel a gondolatokkal ünnepelem Őt. És köszönöm Neki, hogy minden úgy történt, ahogy.

VIRÁGVASÁRNAP

Azon a napon virágzott a Föld!
Pálma nőtt a tövisek helyében,
amikor annyi kiáltás hangzott:
„Áldott, Aki jön az Úr nevében!”

Ó, az a nap nem tartott sokáig.
este lett, s elmúlt a többi között,
bár összeértek a keresztutak,
s az örök győzött az idő fölött;

de akkor ott, a virágos lejtőn,
ahová az a kis számár lépett,
még nem tudta más, csak az Úr tudta!
A szívek lángja ellobbant, kiégett!

A földi út kezdete és vége
átívelt a virágvasárnapon,
hogy halálon győzzön az élet
dicsőséges húsvét hajnalon.

Lukátsi Vilma

BARABÁS

Kezén, lábán nehéz bilincsbe verve,
Sötét börtön mélyén ül a fogoly.
Lelkén rablás, gyilkosság szörnyű terhe,
S menekülés számára nincs sehol.

A bős tömeg vad, vészes árja tombol
Csapkodja a pretorium kövét;
A nép remeg, sápadt az izgalomtól,
Pilátus arca, mint az éj: sötét.

S szól: „Elbocsátom a zsidók királyát!
Én nem találok benne semmi bűnt!”
„Feszítsd meg Őt! Feszítsd meg Őt!” kiáltják,
Bocsásd el inkább Barabást nekünk.

Halkan csepeg a vér a barna fáról,
Sötétség száll alá, az óra: hat!
S a megváltottak végtelen sorából
Az első bűnös, – Barabás, – szabad!

Thaly Lóránt

VIRÁGVASÁRNAPTÓL- GOLGOTÁIG

Erre fog jönni, ahol én lakom!
Minden virágom eléje rakom,
S hova nem jut, majd köntösöm teszem,
Hozsánnázva kiáltom lelkesen:
Óh, jöjj, lakozz velem!

Amit adtam, lásd minden kevesen,
Szívemet is ráadom, ez nekem
Legtöbb mit bírok; köntösöm után
Szépen kiterítem az út porán,
Eléd, vágyam nyomán.

S lelkendezem. Vaj’ lesz-e rá szavad,
Ez áldozat mily örömet arat?
Te sírsz, arcodon gyász felhője ül
S én Téged hívtalak meg ünnepül?
Ujjongásom elül.

Sötét napok nagy kínja szemedben.
Látod a várost romokba verten,
Magadat is. (Mit az öröm nem lát)
Az Isten-Fiát fára szegzetten.
Szívem visszaveszem.

Örömnem szántam, bűnnek nem adom.
Nincs már hozsánnám, beborult napom,
Hogy fordulhat a hajnal így estbe,
Virágaim hervadásba veszve,
S a köntös kezemben.

Új zajongás, vajon mi lehet az?
A városon túl mit kiáltanak?
A Király! S üvöltnek összevissza;
„Keresztre föl!” E látványt ki bírja?
Én okoztam volna?

Elhagytam Őt, ott, akkor az úton?
Hogy most kelljen Golgotához futnom?
– Én Királyom! Földöntúli kínban
Hozzád jöttem igaz bűnbánatra
Méltó hódolatra;

Hozsánna, hozsánna! Zengi ajkam!
Kereszted megérlelt, megváltattam!
Áldott, Ki jó az Úrnak nevében!
Véred megmosott, nyomodba tértem,
Szent ünnepre értem.

Stefura Erzsébet

Nagypénteki gondolatok

Egyik oldalon az emberi butaság, féltékenység, irigység és aljasság azok részéről, akik maguknak gondolták azt a dicsőséget, hogy a zsidóság megmaradt a világban. Másik oldalon a megdicsőülés és megváltás szent eseménye. Az eredményt Isten hirdette ki, annak az üdvtervnek véghezvitele és befejezése során, amelyet már a világ teremtése előtt eldöntött szeretete által, saját akaratából és tetszése szerint, nemcsak a zsidóságra nézve, hanem az egész emberiségre vonatkozóan.

Amikor az Úr Jézus Krisztusban kijelentette magát, garanciát vállalt a megváltásra, amelyet személyválogatás nélkül, minden egyes embernek kegyelemből felkínált, és megígérte az új eget és új földet (Ézs 65:17; Jel 21:1-5), ahol az üdvösség gyönyörűségében valósul meg az ember számára Isten akaratára. Isten úgy vonta be tervébe az embert, hogy rögzíti: mindennek alapja a hit, ami nem fenyegetettségéből származik, hanem az ő üzenetéből, Jézus Krisztus beszéde által.

Ez a beszéd pedig az Ige, maga Isten.

"Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige." (Jn 1:1)

"Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyellemmel és igazsággal." (Jn 1:14)

"...a te igéd igazság." (Jn 17,17)

A kör bezárult. Isten = Ige = Jézus = Krisztus = Igazság. Őt csúfolja meg az ember nagypénteken. Az aljasság, a gonoszság csúcsa a mélység legalja. Az Úr Jézus előző nap az imájában jelentette az Atyának:

"...elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál..." (Jn 17:4) Kinek, kiknek, mit, hol, mikor, miért, mivel, kiért, ki ellen és kinek a dicsőségére? Kinek a felhatalmazásából, kinek a végrehajtásában és milyen indítékból? Ez a beszámoló döntő az emberiség történetében, hitéletében és üdvösségében való reménységében. Ezzel a beszámolóval Jézus Krisztus váltót állított ki az emberiség számára. Kereszthalálával pedig beváltotta, minden ember számára elérhetővé, kézzel foghatóvá tette azt az értéket, amely ennek a váltónak a fedezete: Isten léte, valósága és ígérete; az üdvösség és az örök élet maga. A végrendelet, az "utolsó szó jogán" a halál küszöbén, de a győzelem biztos tudatában, a mérhetetlen szenvedésben hangzik el Krisztus hét szava már a kereszten, ami tulajdonképpen összefoglalja mindazt, amit az Úr üzent és Jézus Krisztus elvégzett itt a földön.

A kivégzőosztagra vonatkozóan és átvitt értelemben is a feloldozás, a bűnbocsánat cselekménye: "Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!" (Lk 23:34) A latorra vonatkozóan, de minden bűnösre, a sohasem késő tényében a megváltás, a bűnbocsánat és az örök élet ígérete: "Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban." (Lk 23:43) A gondoskodás, a szeretet, a tiszteld apádat és anyádat törvényi örökség: "Asszony, íme, a te fiad! ...Íme a te anyád!" (Jn 19:26-27) Az élet vize az, ami az ő áldozatában jelenik meg, aminek forrása az Atya: "Szomjazom." (Jn 19:28)

Jézus Krisztus szolgáló formában folytatott tevékenysége lezárult. Elvégezte a rábízott munkát. "Elvégeztetett." (Jn 19:30) Mielőtt még a sátnak ellen harcba indult, lelkét az Atyának ajánlja a hűséges Fiú: "Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!" A döbbenet, a fizikai fájdalom felett ezt a fájdalmat az hatványozta még, hogy Jézus nemcsak az emberek által maradt magára a világ bűnével, hanem átmenetileg az Isten is elhagyta őt. "Éli, éli, lamá sabaktáni! azaz: "Én Istenem, én Istenem miért hagytál el engemet?" (Mt 27:46) Elképzelhetetlenül nagy fájdalom ez, amitől Jézus Krisztus megóvott minket, mert ő soha, egy pillanatra sem hagy magunkra bennünket. Mert "Őbenne van - az ő vére által - a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelme gazdagságából, amelyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel." (Ef 1:7) Magasztaljuk őt ezért!

Mihály Sándor

Húsvétot Ünneplő Kedves Testvéreim!

Húsvét ünnepének reggelén még zavar a múltam, mert hallom kiáltó-feleletemet Pilátusnak hogy feszítsétek meg. Még hallom az elhagyott Jézus utolsó szavát a kereszten, hogy Elvégeztetett. A nagyszombati gyász és fájdalom után nekem is megjelent az angyal, és ez a húsvétnak az örömmüzenete, hogy hallom „Ne féljétek. A Názáreti Jézust keresitek, aki megfeszítetett, föltámadott, nincs itt, imé a hely, ahová őt helyezték" /Mk. 16.6 /

Mária volt az első, akinek Jézus megjelent. A másik két tanítvány csak azt látta, hogy Jézus akit arimathiai József sírjába temettek el, eltűnt. Kiment a sírhoz Péter és a másik tanítvány János. János ért oda hamarabb! Az a szeretett, a mi Jézushoz kötötte, gyorsá tette őt. Mégis Péter lépett be előbb, és látta, hogy a lepedők ott vannak. Bement a másik tanítvány is, aki először jutott a sírhoz, és lát és hisz. Óriási különbség! Péter "látott", János „látott és hitt" Látta, hogy a lepedők úgy voltak ott változatlanul, ahogy a holttest beléjük volt csavarva. Azokat ember nem tekerhette le. Azokból Jézus kiment.

János volt az első, aki megértette a feltámadás titkát, amit Pál olyan pontosan leír. Olyan jó volna, ha olyan Jánosok lehetnénk, akik értik az Urat, és hittel párosítják azt, amit látnak.

Miután ők visszamentek az övéikhez, "Mária. künn áll a sírnál, sírva". Ott maradt, mert úgy érezte, hogy nem tud Jézus nélkül élni. Fájt neki Jézus hiánya. Nem törődött bele abba, hogy Jézus nincs, mert neki az Úr volt a mindene. Ha már ismerted Jézust, és elveszítetted, tudsz-e továbbmenni a Vele való igazi kapcsolat nélkül? Ha eddig Jézus nélkül jártál, ha ott hagytad a Golgotai kereszten, mert féltél vállalni Vele a közösséget, ma Húsvétkor, kösd össze az életedet azzal, Aki érted jött, hogy megkeressen és megtartsd. Vele, de most már örökké. Nagyon fontos lenne, hogy olyan emberré válj, aki nem tud Jézus nélkül élni.

Panaszkodunk, hogy a gazdasági válságban milyen szűkösen élünk, ettől is attól is meg kell, tartóztassam magam, mert nincs rá pénzem, egyszerűen nélkülözöm. Kedves Testvérem, igazad van, a gazdasági válság ellehetetleníti életedet, családot, nemzetünket, de nincs lelki válság, győzött az Élet a Halál fölött, Krisztus feltámadott, hogy a lelki válságból megszabadítson. Nagyon fontos, hogy olyan emberré válj, aki nem tudod nélkülözni a feltámadott Jézus Krisztust. Mária nem tudta az életét Jézus nélkül elképzelni.

Mária volt az, aki, amikor Jézus Simon farizeus házában evett, bement, és könnyeivel öntözte Jézus lábait. Róla mondta Jézus: "Néki sok bűne bocsátott meg; mert igen szeretett" (Lk 7,47). Tudod-e, hogy a megbocsátott bűn Jézushoz köt? Mária Magdolnának Megváltója és Szabadítója volt az Úr, azért nem tudott Nélküle élni. Tudsz-e sírni, ha valahol az úton Jézust elveszítetted? Míd marad ebben az életben, és az örök életben, ha Jézust elveszítetted? Hidd el Drága Testvérem, hogy semmi, illetve lelkiemben szegény, magányos élet, a kárhozat.

Mária két angyalt látott ott, ahol Jézus teste feküdt. Megkérdezték tőle: "Asszony, mit sírsz?" A válasz így hangzott: "Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették Őt." Megint csak azt mondja: ha Ő nincs, senkije sincs. Miközben behajolt a sírba, mögötte már fényesen, ragyogóan ott állt a feltámadott Jézus. Mária elsőként láthatta meg. Ő az első, akit a feltámadott Jézus megszólított. Egyetlen szót mondott: "Mária!" Mária azonnal felismerte és válaszolt: "Mester!" Jézus és Mária újra megtalálták egymást. Jézus egy asszonynak adta a megbízást, hogy feltámadásának örömmüzenetével menjen a tanítványokhoz.

Ezen az ünnepen találjuk meg a feltámadott Krisztust, az Urnak szent asztalánál, a betegágy mellett, a temető csendjében, egymás szívében, szeretteid életében. Ámen.

Nyári István

Húsvéti ima

Óh, Uram! Szállj le a keresztről,
Melyre az emberi gonoszság szegezett föl!
Elvetted tőlünk bűneink terhét,
Hordozod mindazt,
Mit egyikünk sem mert még!
Kétezer éve hordozod e terhet,
Tőlünk feléd
Csak pár versszakra tellett!
Imáinkban gyakran mondjuk Szent nevedet,
Hordozod miértünk nehéz keresztedet.
Kereszted a trónod, koszorúd-koronád,
Széles egész világ lett a te palotád.
Kezedben nádszál lett bús jogarod,
Hit, remény, szeretet ősi, szent oszlopod.

HÚSVÉTI CSEND

Lelkem, dalolj a húsvét örömről!
Csengjen a hangod, mint a hegyi csermely
fentről hozott kristályos-tiszta hangja,
mint a hóvirágok fehér harangja.
Legyen dalodban élet és erő...
fakadó rügyek, fesledő virágok:
a tavasz, mely meggyőzte a világot.
Legyen benne ragyogó diadallal
a hosszú éjszakát elűző hajnal!
Az a mosolygó, bíborfényű reggel,
melyben a sírban hasztalan keresték
gyászt illatozó, könnyes kenetekkel
a Názáreti Jézus drága testét,
mert élt, előttük feltámadva járt.
Visszhangozd szívük ujjongó szavát.
Húsvétről zengjen, zengjen hát az ének!
Lelkem, adj hangot húsvét örömének!

Figyelek... várok... Csend van, hosszú, tiszta,
mint mikor az ég harmatkönnnyét issza
minden fűszál még... és hiába kérem:
ösvényein ott jár az élő Mester
feltámadottan, tündöklő-fehéren,
bűn és halál felett vett diadallal.
Ujjongó lelkem lépteire hallgat
és ezt a csendet hogy zavarná dallal?!

Túrmezei Erzsébet

VÁLASZ

Bizony szomorú volt a leveled...
Sötét, reménytelen, vigasztalan.
Kezét tördelte benn a fájdalom.
A fájdalomnak annyi hangja van.
Komor, gomolygó, tépett fellegek,
és el nem űzi őket semmi sem.
Hát tifelétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód még sírban pihen?

Nem akarod te megtagadni Őt,
mégis tagadja lényed és valód,
mégis tagadja koldus életed
az érted vérezőt és meghalót.
Pedig te küzdesz – keményen, nagyon,
s a sorsod küzdeni, de győzni nem. –
Hát tifelétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód még sírban pihen?

Hiszen amerre feltámadva jár,
megzengeti a győzelem dalát,
szemek sugáros fénye hirdeti
erejét, életét, diadalát...
vén téli fának korhadttörzse is
rügyet bont új tavasz reményiben!
– És tifelétek nincs húsvét soha?
A te Megváltód sírban pihen?

Nem gondolod, hogy ott halad veled?
Siettek együtt Emmaus felé.
Hangja már bontogatja az eget,
S balga szíved úgy gerjedezt belé.
Itt-ott kék hasadék a fellegen,
sugarak törnek át, fénylik be Őt...
Egy pillanat még... s hittel boldogan
borulsz le élő Megváltód előtt.

Túrmezei Erzsébet

Aldott Húsvéti Ünnepeket!

Praying Your Way Through Holy Week

Now, during our Lenten observance we have come to the beginning of Holy Week, a time of remembrance dedicated to the final days of the life of Jesus, from the exhilaration of the cheering crowds who welcomed him into Jerusalem and then through his betrayal and arrest, his suffering at the hands of an angry mob, his awful crucifixion, death, burial and glorious resurrection from the dead on Easter morning. This is the last week of Lent and whether we have been able and diligent in maintaining our discipline or not, this week, like so much of our relationship with God, offers us another chance to return to it, and to immerse ourselves in the spiritual mystery of this holy season. For it is the supreme mystery of our Christian faith we are about to witness this week. Make no mistake about it. The events of Holy Week and Easter are not merely annual reenactments of the tragic events of the life of an important historical personage. This is spiritual mystery on its deepest and most cosmic scale. Its sacred drama encompasses the depths of sin, human degradation and death, and then carries us forward to Jesus' triumph over death and resurrection to new life. These are mysteries we, too, struggle with daily all our lives and which remain beyond our comprehension.

There are two ways one can take part in the events of Holy Week. One way would be to practice an ancient Benedictine form of meditation. This would involve reading again the accounts of the passion of Jesus in both the synoptic Gospels, Matthew, Mark and Luke, and the Gospel of John, setting aside a section for meditation each day. The tragic drama of this week as we know it is really a conflation of all these accounts. Read them to refresh your memory of the events. Since holy scripture is the living word of God, as we encounter again the events of the final week of Jesus' life, look for those passages, those haunting details of the story that seem to rise up from the page to snare your attention, things you had not noticed before. After reading the selection of the Passion narrative you have chosen for the day, return to those works of phrases that captured your imagination. Ponder what special meaning they might hold for you this year? Why is God bringing them to your attention at this time? What might God be saying to you? Take time to meditate on these questions.

Another way would be to fully enter into the Paschal mystery, to be there with Jesus, experiencing what the witnesses of those terrible events witnessed. Early Christians, in their worship, tried to enter into the events of the Gospel, to actually experience the drama of what was being recalled in their midst. This might be a new way for you to approach worship during Holy Week. Let your observance be more than a passive remembrance of the drama. Ask the Holy Spirit to guide you into the mystery. Whether you have participated in Holy Week most of your life or only for a little while, make this year's observance a new experience. After all, in living another year we are different from what we were last Holy Week because our realities, concerns, fears and joys are different. As we take part in the worship each day, be attentive and truly listen to the Word as it unfolds. In your prayer be as honest as you can with God about your needs and concerns, and don't forget to express gratitude. What are the lessons Holy Week has to offer you this year? Be especially alert to listen because God will be speaking to us through the liturgies, through scripture, homilies and also in other unexpected ways this week.

In our relationship with the God of love all is grace. God who loves us so much and continually delights in our creation, is continually offering us grace in the form of answered prayers, healing, reconciliation, hope and deeper faith, and in the Paschal mystery has given us the means to triumph over death. Remember those Easter egg hunts that thrilled us so much as children and how much fun it was to find what was hidden for us. Those are a fitting metaphor of the life of grace and joy God offers us. And just as the egg is the symbol of new life of spiritual resurrection, so are these gifts of God's grace. They rescue us from spiritual death and bring us to light and life.

It is my hope that after you open your heart to God and experience the events of Holy Week this year and the glory of the resurrection on Easter morning it will have been a truly transforming personal experience that brings you to a place of new life, new faith and new joy.

By Br. Eldridge Pendleton

A New York-i Első Magyar Református Egyház áldott feltámadási ünneplést kíván minden kedves testvérünknek, barátunknak, pártolónknak. Jézus él! Jézusért, együtt!

We wish you a blessed Easter celebration! Christ is risen, he's risen indeed! For Jesus, together!

Minden Vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel tartunk Istentiszteletet

Istentiszteletet követően szeretetvendégséget tartunk, mely lehetőséget ad a testvérszeretet gyakorlására, barátságok ápolására valamint ismerkedésre.

Szeretetvendégséget követően bibliaórán várjuk mindazokat, akik kötetlenebb beszélgetés keretében vágnak Isten Igéjét jobban megismerni.

Vasárnaponként 11-órától gyermekistentiszteletre várjuk a kisebbeket és konfirmáció előtt álló gyermekeket a Kossuth-teremben.

Az egészen picinyeket és szüleiket is szeretettel várjuk gyülekezetünkben, ha szükséges a hangszóróval felszerelt és játékkal biztosított irodai előterünkben.

Minden hónap első Vasárnapján kiszolgáltatjuk az Úri Szent Vacsora Sákramentumát

Mindenkit szeretettel várunk!

Elérhetőségek

Postacím:

First Magyar Reformed Church of New York City
344 East 69th Street
New York, NY 10021

Tel. 1 (212) 734 5252

E-mail: FHRCNYC@gmail.com

Web: elsoreformat.us